

ΔΙΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ
Αριθμ. 18.142/73
Αρ. 411
Ν. 65 Δ. Κ. 4. 8. 60
Συνολ. αριθμ. = 070

Ο ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΒΕΡΟΙΑΝ 1946-1964. ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΠΡΕΒΕΖΑΝ

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. Έτησια δρχ. 60. Έξόμηνος δρχ. 30. Δήμοι, Κοινοότητες, Τράπεζαι δρ. 100</p>	<p>ΙΔΙΟΚΙΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΑΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ</p>	<p>Έτος 19ου. Αριθ. φύλλου 594 Τιμή φύλλου δρχ. 1,00</p>	<p>ΒΕΡΟΙΑ Δευτέρα 30 Αυγούστου 1965</p>
--	--	--	---

ΕΠΑΝΕΠΑΤΡΙΣΘΗΜΕΝ...

Κατόπιν μακράς δυστοκίας, όφειλομένης εις άχαρηκτρήσιμον έχθρικήν στάσιν του ένταυθα τριμελοδύς Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου, άριθμούντος έννεά (9) μέλη, έν συνδυασμώ, κυρίως, μέ κατάπτυστον πολιτικήν παρέμβασιν, παρά τω Υπουργώ Δικαιοσύνης κακορρίζικων πολιτευτών και βουλευτών Άρτης-Πρεβέζης, μη επιθυμούντων τήν, ένταυθα, επανεγνατάστασιν μας, έδημοσιεύθη ήδη στο ύπ' αριθ. 277 φύλλον της Ε.Κ., τό άναμενόμενον από δεκαμήνου Δ)γμα της μεταθεσεώς μας εκ του Πρωτοδικείου Βεροίας εις τό της Πρεβέζης.

Τήν μικροπρεπή των έναντί μας συμπεριφοράν, έπερήφανος λαός Πρεβέζης, από της πρώτης στιγμής, πού έπληρωρορήθη, σύσσωμος έστιγημάτισεν.

Μετατεθείς ήδη ένταυθα ασκώ πλέον κατά νόμον τήν δισηγορίαν, ως έλευθερος πλέον επαγγελματίας. Δυστυχώς και ή ήμετέρα ένταυθα τοποθέτησις όέν δύναται νά συμπληρωση τό μέγα όφιστότερον κενόν δικηγορών πού έμειναν ή Πρεβέζα (Έκ των 30 νομοθετημένων θέσεων, ύπηρετούν μόνον 9, σύν τή ήμετέρα προσθήκη 10!...)

Τών ύπηρετούντων στην έδρα Β, μη δυναμένων νά συμπληρώσουν τάς ύπηρεσίας του τόπου (Δημόσιοι, Τράπεζαι, ιδρύματα κ.λ.π.) Τώ λόγω τούτω είμαι ύποχρεωμένος, ως π. βουλευτής και πολιτευτής, έν έναργεία, νά επιδιώξω ώστε νά προηέλθουν στην Πρεβέζα, ή όποια εύρίσκεται έν άνόδω, και άλλοι δικηγόροι, ίνα πλαισιωθούν επαρκώς τό ένταυθα δικαστήρια και οι διάδικοι, νά δύνανται νά εκλέγουν δικηγόρο τής άπολύτου άρεσκείας των.

Από της θέσεως όθεν ταύτης, καλώ τους επιθυμούντας, έξ άλλων περιοχών, συναδέλφους, νά μετατεθούν (20 κενά θέσεις ύπάρχουν) στην άριστα Πρεβέζα, ένθα θ' άνεύρουν άμέσως και πελατεια και τήν ήμετέραν συναδελφικήν συμπυράστασιν.

Έλιας Νάσου Νόβας—Δικηγόρος

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠ' ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Άγαπητέ μου φίλε κ. Ηλία Νόβα

Με κατάπληξην, έν άγδργήν, διάβασα τό όσα γράφετε στο «Θαρραλέον» της 18-1-65 σχετικά, μέ τήν στάσιν άπέναντι σας του Δικ. Συλλόγου Πρεβέζης. Ήπου όστος άπίστακτα ήρνήθη τήν εκ νέου ένταξή σας, ως συναδέλφου, στο δικαστήριο της Πρεβέζης, της γουατερέας σας. Είναι φυσικόν ήτι, στην Έπαρχία τό πνεύμα της μισολλοθείας είναι ένα τεύχος άπόρθητον, αλλά είναι άπαράδεκτον τό πνεύμα αυτό νά μήν έχη ξεπερασθή τούλάχιστον, από τήν τάξη των δικηγόρων.

Τότε πρós τί οι άγώνες διά μίαν δημοκρατίαν, όπου θά πρέπει νά ποικιλιανύθ, ό Σεβασμός πρós τον άνθρωπον και στο δικαίωμα της ζωής του;

Πρός τί ή πνευματική και ψυχική μας καλλιέργεια, όταν δέν μας διακρίνει άχι άνωτερότης άίσθημάτων, πρós ένα συνάνθρωπον, ένα συνάδελφον, αλλά ούτε και πρós σχηματική άνεκτικότης;

Πολλοί οι κληροί άλλ' όλίγοι οι έκλεκτοί, εις τήν Δημοκρατίαν όφείλουν νά σε-

βασθούν τό άνδρατελέα ένός μακρού και όδυότου άγώνος σου κατά της τυραννίας. Κι σεβασθόν ήτι μέ τον άγωνα υγρασιαύ σου άγώνια προέβρεξ πολλά εις τήν έλευθερίαν.

Νά εκτιμήσουν ότι άδιστάκτως και ύπαρξέτως ύπέστης βικελία θυσίας, μέχρι οικονομικώς σου επιμειδισμώ, άνδρατελέαν και ήθικήν άκαμψίαν.

Εις τήν άρχαίαν έποχήν τό κινδύμιον ήμμερη ήτι Ήρώ ύπέθεσε. Και αυτό είναι ή οδός τού όύματος. Και έπηλυσ άν ήσο, πάλιν έπρεπε νά σεβασθόν τό κτήμα της φιλοξενίας σου εκεί, πολύ περισσότερο πού πρόκειται περί του ίερού δικαίωματος του επαναστατισμού σου τό όποιον άρχισαν νά αβώνονται και τό πλέον σκληρά καθιστάται.

Ήμετες πάντως θά ένθουμώ μεθα άνεξιτήλως ότι, από τήν Βέροϊαν πέρασε ό Ηλιας Νόβας μέ τον άδραματόν χαρακτήρα και τό τέλειον δημοκρατικόν σθένος.

Θεσμική τή 4-2-65
Μέ πολλή άγάπη
Δημ. Χ. Τσαλαδούρος
Δικηγόρος

Απ' τό καθυστερημένον Η ΝΕΑ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Τή χειμερινή νόσση, πνευματική και καλλιτεχνική σπειρόσητα της ύπαρχίας, μέ τήν υδαιόρασην τή Κυριακή 21 Μαρτίου ή έλευσις της χορωδίας Λευκάδος και τό χορευτικό συγκρότημα της. Τό λαμπρό, από συγκρότημα, πού μόλις πρós διετίας ήδηρύθη στην γαισωνική μας Λευκάδα άναείξε μόλις ύπερά και πέταξε στην Πρεβέζα, για νά μέσ έπιδείξη τή άριστη τέχνη του. Τά γνωστά τραγουδάκια πού μέ τραγουδούσε ή όμιλήσις χορωδία του, συνείδησι μινύδα νάτας άπεδύθησαν μέ παλλή άκρίβειαν και οι εκτελεστές έ χειροκροτήθησαν ζωηρότατα από τή κατάστηση άκροκτόν αίθουσα του Κ' Ακταίου.

Όπως γράψαμε ή χορωδία είναι νά και τή κρινουμε μέ τήν άριζούσαν επίδειξιν. Κάτι όμως πού δέν πρέπει ν' άποσοπήσωμε, γιατί άγνε αίσθητό εις όλους, είναι ή άδύναμη φωνή των τεντοράτης Πόλη μικρή για, χορωδία. Πιστεύομεν ότι, χωρίς τό ήηλο των Λευκαδίων πρós τό έργον των και τό άσθένες του τό σημείο του συγκροτήματός των, ό θά διορθωθή.

Τό τέλος της χορωδίας έπαικίον τό χορευτικό συγκρότημα Λευκάδος, μέ συνοδεία λαϊκών όργάνων (6 κλαρινέτας έξώχος) πού ένθουσισε τό κοινό. Οι νουράδες χοροί του, ήλεκτρισαν, κυριολεατε κώς, τους θεατές πού χειροκροτούν, συνεχώς, όρθιοι.

Δέν έχομε παράν άσχαρή μεν, ύπόψυχα, τους όργανιστάς της χορωδίας, τό μέστρο της και όλους τού νέους πού τήν συγκροτούν για τή άριστη άκρίβεια και όθρα πού μέν γάρταν. Έπ' εύκαιρία διακινούμεθα νά ρωτήσωμε: Τί κάνει ή Πρεβέζα στο καλλιτεχνικό τομέα; (για πνευματικό μέ κίνησης κομβέντα.) Έπάρχει μόνο μια Μπάντα άνευ μέστρον. Και ήμεις ή Πρεβέζα ολιθοθεύ νά γίνη και από λη της Δύσεως. Όπως όμιος τή βλέπομε, ή δύσις τή κάλυψε και ακτίνα έκπολιτιστικής προόδου, ούδαμώς διαρβνεται. Η δημοτική αρχή ναρκωμένη και ατή, άδισφορεί και σε τούτη τή πλευρά, πού άσφαώς, όπ' τή θεωρή και ά χρηστη. Ο πρόεδρος όμως της φιλορρμυνικής τί κάνει;

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΗΛΙΑ ΝΑΣΟΥ ΝΟΒΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ
Όδός Μπαζανίου 59
Πρώην Γραφεία 19ου Κ.Τ.Ε.Α.
Άναλαμβάνει τήν δικηγορικήν άσκασιν και διοικητικόν ύποθέσιμα, πάσης φύσεως.
Λέγεται καθ' έκαστην

Η ΠΑΡΓΑ

Ένας άθλιος δρόμος, 78 χιλμ. συνδέει τή Πρεβέζα μέ τήν Ιστορική Πάργα. Τρεις ώρες χρειάσθηκα για νά φθάσω μέ στη μικρή και τοκοκυρμένη πόλη. Η άφιξι μας (1 Αυγούστου) συνίπτει μέ τίς γερτές της αναυτικής ήβδόμεδος. Άγώνες κολυμβητικοί, πού έπρώτευσε ό όμιλεις Πρεβέζης και άλλες έορταστικές εκδηλώσεις έλάμπρυναν τήν ήμέραν. Θεωρατικώτητα όδων ύπήρξαν ή έντατική προδου. Ολοήμερη ή Πόργα κερηκολούθησε τό θίμα, από τή μικρή προκομαία της, ή όποια έπιβάλλεται τό ισχυτέρου γά διευρυθή, πρós τή πλευρά της θυλάσσης, ίνα ή πόλις άποκίτησκη και χάρων κοινόχρησιον, πού στερείται παντελώς και ό λιμήν της εύθυγραμμισθή. Άπειλιστικώς σενασχωρος είναι ή θέσις της Πάργας. Μέσα σε μία άκτινω βιάδος 200 μέτρων και μήκους 300, περιφιγγεται ό λόγους, μέ βουνα, ως σχίμα κατόλου. Μυροδικός της όριζων ή πλευρά της θαλάσσης, μέ το ικρό λιμάνι πού τό προστατεύουν, μεγάλοι φασικί βοσχοί λίς και τούτο τοποθέτησε μέ τή κρηπίαν του, ό υός, διά νά τό προστατεύσουν, από τους θυμους του Ιαίσιου πελάγους. Δύσβατος και άγρια ή κερήτης περιοχής (ύπροσπέλασταν φυσικώφρασευριου). Γιπυλώ και ή Πόργα παρέμεινε άδούλωτος σχιούν μέχρι του 1917, ότε οι έμποροι των Έθιων Άγγλοι τή πούλησαν στον Άλλήλοσοά. Η ότιμη ατή πράξι των έκανε και αύτου του άγγλον συγγραφέα Σαίξπηρ νά πη: έπέπρωτο ή Άγγλική άλουργίς νά κηλιδωθή, ό έ τοιούτης κηλιδος τήν άκεανός άλόκληρος, δέν κατισχύει νά έσσειψη.

Η Μούσα δέ του λαού, τήν είδεχθή τούτην πράξιν των Άγγλων, ως έξής έτραγουδούσε. «Πάργα Τουρκία πέ πλάκασε, Τουρκία σε τριγυρίζει. Δέν έρχεται για πόλεμο, μέ προδοσία σε παίρνει, Βεζύρης δέν σε νίκησε μέ τό πολλά τ' άσκήριε. Έφρουγαν Τουρκοί σάν λαγεί στο Παργινό Τουφέκι. Κι οι Λιάπηδες δέν ήθελαν ν' άρθουν νά πολεμήσουν. Είχεσ λεβέντες σάν θεριά, γυναίκες άντρειωμένες. Τ' άσπρα πούλησαν τό χριτό, τ' άσπρα πούλούν και έσένα.

Αυτό έν όλίγοις, διά τήν Ιστορικήν μας Πάργα. Ένας άπέρνοτος έλατός (60.000 ένδρα), πού οι ρίζες του έτέθησαν έπί Ένετοκρατίας και λίγα έσπεριδοσιδή, συγκρατούν στη ζωή τή μικρή και έπιβαθμόν άπελιπτικόν άπομεινωμένην πόλη. Ηλπισαν οι 1750 φιλοπατοί κάτοικοι της ότι ό τευριστικός όρόμος Ήγουμενίτης-Πρεβέζης θά πενούσει έκεί όεν και κάπως θά άνεζωωγοκούτο. Πλήν όμως, λόγω του άποκρήμιου και βραχώδους έδάφους της περιοχής, ή χάραξις του εκείθεν, είναι παλυδάπανος. Για χάρην όρας της Ιστορικής Πάργας και του τουριστικού της ένδιαφύροντος τό Κράτος, πού σπαταλή τόσο προκλητικό για άχρηστο πολυτελείας έργα δέν έπρεπε νά ταιγκουκευθή πρós τή πλευρά ατή. Καλούμεν όθεν τους άρμοδίους νά έπαίξετάσαν τό ήητημα τούτο. Τά μεγάλα έργα για μία σορά γίνονται. Γιουτό πρέπει νά φροντίσωμε ώστε να είναι και έκκληρωμένα. Τεπος τούτο έφυλικώς ως ή Πόργα, δέν πρέπει νά (συνέχεια εις τήν 2ου σελ.)

ΣΑΤΙΡΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ ΣΤΟΝ Κ. ΗΛΙΑ ΝΟΒΑ

Καλά ήμεεις έξούσαμε, σε τούτ' έδω τή πόλη κι' ειλικονά θυμαζόμε το «Θαρραλέον» όλοι, πού γρόνιαν τον λαμβάναμε, όδω πού μεγάλο κι' όθρος μες ένέπνευε, στην έθικόν μας σάλα. Τι ήθελες τί γύρευες, νά ξαναέλθης πάλι και κίνεις τους πολιτευτές, νά ξύνουν τό καρδί... Ν' άνησυχούν και νά ρωτούν, τί όός έβω νά κάρης. Μήπως στο στήθε όά ριφθής κι' όλους θά τους ξεκάνης; Και γέ πού σε καμάρωσα, στος θρυλικούς άγώνες πού έκανες στη Βέροια, μέ όθρος, κατόμνας, σπειδά εύλις, αυθόρμητα, νά τους καθησυχάσω και νά τους πώ, τί σκέπτεσαι, χωρίς γλν νά διστάσω. Ο Νόβας ήλθε φίλοι μου, στο τούτο του με δρ άση και δέν θά μέλην άδραχής και τον κειρά νά χάρη. Τήν Πρεβέζα πού άγαπά, θέλει νά ήτηρησκη και τά προβλήματα ατής όλα να έπιλύση. Κι' άν ρόθω ή όρα έλλογών, στο στήθε όά προβάλη. Όσα γι' αυτός κακόμοιροι, κοινός μέν άμφιβάλλει.

ΡΑΝΤΑΡ

